

Homa János

Huszonöt szó magyarul

indulás
megérkezés
Don-kanyar
hídőcsaták
állóharc
irtózatoss tél
támadás
áttörés
visszavonulás
kitörés
menekülés
utóvédharc
százezernél több
elpusztult,
megsérült,
fogságba esett
magyar
katona
pár
őrült
senki
miatt

Csúfot űzött belőlünk az idő

Fényképalbum:

megkopott felvételek.

Fiatal, életvidám, mosolygó emberek;
gyönyörű lányok, vidám, életerős fiúk.

Rácsodálkozunk:

nézd már, ez te vagy,
ez meg én vagyok!

Ilyenek voltunk...

Fiatalok, vidámak, a lányok szépek, a fiúk erősek.

Azóta eltelt ötven-hatvan év.

Mi lett belőlünk?

Hajunk őszbe fordult,

arcunk ráncos, kezünk öreg lett.

Úgy jártunk mi is, ahogy előttünk minden ember.

Csúfot űzött belőlünk az idő...

Titok

(Játék unokáimmal)

Hogy mi láttok ezen az üres lapon?!
Gyerekek! Most ezt játszunk el!
Én csak a lapot mutatom,
a többit ti mondjátok el!

Papa, én egy kislányt látok,
nyár van, fagyizik és énekel.
Papa, én a Balatonban játszom,
Feldobom a labdát, te sem éred el.

Papa, én egy robotot látok,
felém jön és én elfutok.
Papa, én egy kislányt látok,
homokba rajzol, csodálatos,

de forgószél jön és hirtelen
a rajzból semmi lesz,
és hogy a rajzon mi volt?!
Már nem is érdekes...

Jób meghátrál

Az irgalmas Isten
rakta Rád a terhet,
az autizmust.
Micsoda nyomorult élet.
A Jóisten úgy gondolta,
ez még kevés Neked...
Egy bandita koponyád törte,
s Te világcsúfjaként,
bosszúsan bicegve
vársz egy új kezdetre.
Csodára vársz...

Fiam! Én, mai Jób,
perelnék Istennel,
miért tett elviselhetetlen terhet a
válladra?!
De te azt dadogtad, ne,
ne pereljek, mert
ez a Te utad az Örök élet felé.
Így hagysz nyomot magad után
a zokogó csendben.

